

KURJER ZAGŁĘBIA

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec, ul. Dęblńska Nr. 7.

Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Sosnowicach

Przyjmuje do dnia 23 października r. b. włącznie zapisy na 5½ proc. pożyczkę st. m. Warszawy po cenie 93 rb. za 100 rb. nominalnej wartości.

Subskrybenci winni przy zapisie wnieść 10 procent zadeklarowanej sumy, resztę zaś d. 4 listopada r. b.

Sala Zajęć dla dziewcząt

przy Chrześcijańskim Tow. Dobroczynności 1193-8-1

WYRABIA: Torebki, zeszyty, bloczki.

OPRAWIA: Książki szkolne stare i nowe.

ULICA STAROSOSNOWIECKA Nr. 36

dawny dom Arteli.

UL. TEATRALNA 2. TEATR ZIMOWY UL. TEATRALNA 2.

Tylko 3 występy! Tylko 3 występy!

KAROLA ADWENTOWICZA

znakomitego artysty teatru „Rozmaitości“ w Warszawie w otoczeniu doborowej trupy składającej się z 16 osób.

13 października

14 października

„OJCIEC“ „Kolega Grampton“

dramat A. Strindberga.

komedja w 5 aktach G. Hauptmanna.

15 października „ŻYWY TRUP“ dramat w 9 obrazach

Lwa Tołstoja.

Bilety wcześniej nabywać można w księgarni „Wiedza“. Początek o godz. 8 wieczorem.

Obrady obywatelskie.

Dnia 7-go b. m. w lokalu własnym przy ul. Małachowskiego Nr. 11 odbyło się ogólne zebranie Rady Opiekuńczej powiatu będzińskiego. Przewodził dyr. Szymański z Zawiercia.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia, odbytego w dniu 16 września r. b., delegaci poszczególnych Rad Miejsowych Opiekuńczych przedstawili następujące sprawozdania:

Przy R. M. O. w Sosnowcu zorganizowała się „Sekcja dobrowolnego opodatkowania się. Wobec znacznej ilości dzieci do lat 2 na Pogoni, postanowiono otworzyć na tem przedmiocie filję „Sekcji kropli mleka“. Zatwierdzono projekt założenia „Biura informacyjnego i porad prawnych“.

R. M. O. w Łazach urządza obecnie czytelnice w parafiach Ciągowice i Chruszczobród.

W Zawierciu powołano do życia „Sekcję opieki nad dziećmi i młodzieżą“, która zajęła się istniejącymi już ochronami, jak również czyni przygotowania do otwarcia 2 nowych ochron. W kuchni dla głodnych wprowadzono obiady płatne, ażeby zmusić zdolnych do pracy stołowników do wyszukania

sobie zajęcia w gospodarstwach dworskich oraz w kopalniach, gdzie odczuwać się daje brak robotników. Minimalna opłata za obiad wynosi 2 kop. W sierpniu r. b. korzystało z kuchni 3,000 osób. Artykułów żywnościowych wydano na sumę 231 rb. 18 kop.; rozdano też bezpłatnie 2,825 puszek mleka skondensowanego. Urzymanie przytulku dla starców kosztowało 140 rb. 10 kop. Dla Mrzygłodu zawierka R. M. O. wyasygnowała 150 rb. do rozdania najbiedniejszym oraz 30 rb. miesięcznej zapomogi dla tamtejszych ochronek.

Będzin. W połowie września R. M. O. otworzyła nową ochronkę.

Grodziecka R. M. O. otworzyła w tych dniach ochronkę, do której uczęszcza 60 dzieci. Ilość dziatwy wzrasta i wkrótce osiągnie 100. Poruszono myśl założenia „Koła gospodarczego kobiet wiejskich“, którego celem będzie podniesienie dobrobytu włościan przez fachowe wykształcenie kobiet wiejskich i zapoczątkowania kooperatywy.

Sarnów. R. M. O. otwiera wkrótce „Dom Ludowy“.

Następnie prezes zarządu R. P. O., p. Szymański, przedstawił szczegółowe sprawozdanie ze swego pobytu w Warszawie na łącznym posiedzeniu R. G. O. z przewodniczącymi Rad Powiatowych

Opiekuńczych. Na posiedzeniu, które odbyło się dnia 2 b. m., powzięte zostały między innymi następujące ważne uchwały:

Zebranie poleca Radom Powiatowym Opiekuńczym przedsięwzięcie możliwie energicznych kroków w celu wyjednanie koncesji na monopole, dotyczące towarów wwożonych dla powiatu, a to zarazem ze względu na wyzysk ludności, jaki bywa praktykowany w razie powierzania monopolu spekulantom, jakoteż ze względu na poważne dochody, które R. P. O. z tego źródła czerpać mogą.

Uznając całą doniosłość prac „Wydziału opieki nad dziećmi i młodzieżą“, zaleca się tworzenie przy wszystkich Radach Miejsowych Opiekuńczych specjalnych Sekcji opieki nad dziećmi i młodzieżą, które byłyby w ścisłym kontakcie z R. P. O. W celu zapewnienia należytej opieki fachowej, uznano za konieczne powołanie w powiatach specjalnych t. zw. instruktorów opieki.

Ze względu na konieczność reagowania na różne nadużycia funkcjonariuszy władz i zapewnienie w ten sposób ludności odpowiedniej opieki, zebranie zaleca R. P. O. po ścisłym stwierdzeniu i dokładnym zbadaniu faktów nadużyć, donosić o nich przedstawicielom władz z prośbą o rozpoznanie sprawy.

Zebranie poleca R. P. O., ażeby wobec wyczerpania się środków finansowych R. G. O., dążyły do wyszukiwania sobie miejscowych źródeł dochodu. Jako główne źródło uważać należy czerpanie zysków z monopolu, kwest lokalnych w naturze, dobrowolnego opodatkowania się i t. p. Kwesty w gotówce oraz loterie pieniężne może urządzić tylko Rada Główna Opiekuńcza dla całego kraju.

Zebranie, stawiając potrzebę materiałów na odzież i bieliznę na równi z potrzebami środków żywności, prosi przyzjazd R. G. O. o wystąpienie w tej sprawie do władz okupacyjnych.

Wobec coraz cięższych warunków, wyrażających się w ograniczeniu do minimum konsumpcji podstawowych artykułów żywnościowych (chleb), oraz niesłychanej drożyzny innych artykułów spożywczych (mięso), koniecznym jest zwrócić uwagę na jeden jeszcze pospolity środek żywnościowy — kartofle. Zebranie prosi więc przyzjazd R. G. O. o wyjednanie u władz wolnego handlu kartoflami i wstrzymanie całkowite przeróbki kartofli w gorzelniach.

Zebranie prosi przyzjazd R. G. O. o zbadanie przyczyn i zapobieżenie anormalnym stosunkom w handlu skórą, lojem i t. p. produktami zwierzęcymi.

Wobec palącej potrzeby urządzania wspólnych posiadzeń, następne zebranie odbędzie się w Warszawie w początkach grudnia r. b.

Po wysłuchaniu powyższego sprawozdania, R. P. O. uznała za bardzo pożądane urządzenie w krótkim czasie w Sosnowcu zjazdu Rad Opiekuńczych powiatu będzińskiego. Zarząd R. P. O. wystara się u władz o odpowiednie pozwolenie i opracuje program zjazdu.

Wobec braku mleka postanowiono zamówić 300 skrzyń mleka skondensowanego w Wydziale Gospodarczym R. G. O. w Warszawie. Mleko to rozdzielone zostanie w pierwszym rzędzie między ochronek i przytulki.

Uchwalono wyasygnować dla R. M. O. w Łazach 50 rb., jako fundusz na zapomogi zwrotne.

Ponieważ północna część powiatu będzińskiego jest słabo reprezentowana w Radzie Powiatowej Opiekuńczej, postanowiono jednomyślnie zaprosić na członka R. P. O. ks. Urbańskiego, proboszcza parafii Koziegłowski.

Po załatwieniu kilku spraw natury normalnej, odczytano jeszcze list Naczelnika powiatu, p. Büchtinga, w kwestji ograniczenia wydawanych wsparć. Pan naczelnik powiatu wyraża życzenie, ażeby ludzi zdrowych i silnych zmusić do wyszukania sobie zajęcia, dzięki czemu gminy i miasta pozbedą się zbędnych ciężarów, a pieniądze zostaną lepiej zużyte. List ten uchwalono rozesłać do wszystkich R. M. O. z prośbą o usilną kontrolę osób, którym wydatek się wsparcia i zapomogi.

Następne zebranie Rady Powiatowej Opiekuńczej odbędzie się dnia 24 października o godz. 9 i pół rano w lokalu własnym przy ul. Małachowskiego Nr. 11 w Sosnowcu.

Pol.

Odpowiedź Ojca św.

W odpowiedzi na depeszę, wysłaną z ostatniej konferencji biskupiej (12 — 13 września) r. b. J. E. Arcybiskup metropolita dr. Kakowski otrzymał z Rzymu depeszę następującą:

Do ks. Aleksandra Kakowskiego Arcybiskupa warszawskiego w Warszawie.

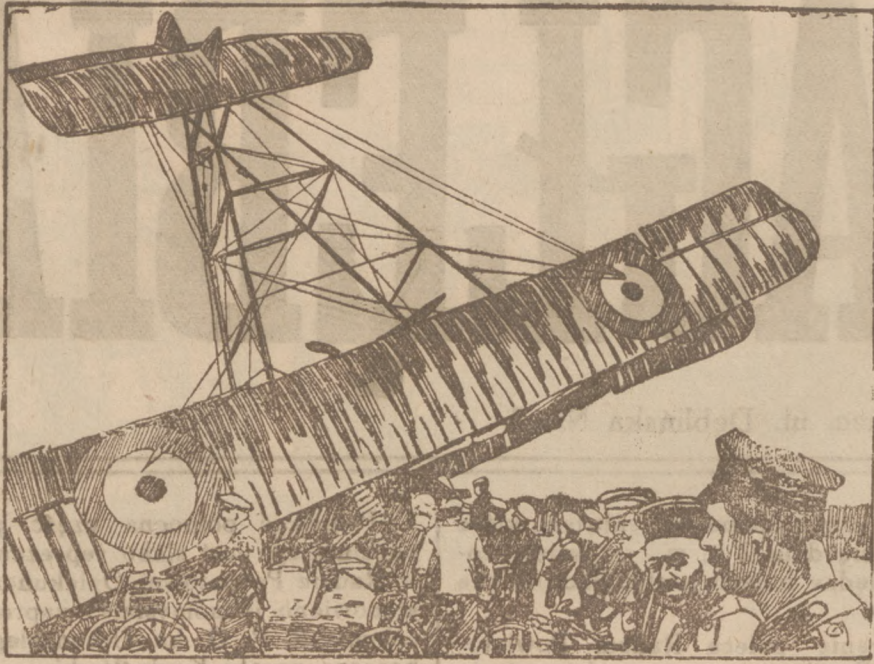
„Ojciec św. bardzo dziękuje Waszej Ekscelencji oraz innym Biskupom prowincji warszawskiej, zgromadzonym na wspólnej konferencji, za wyrazy synowskie czci i uległości, a zarazem życzy, ażeby odbywana konferencja przyniosła obfity plon dla dobra Kościoła, pożytku dusz; w tym celu Wam Wszystkim całemu duchowieństwu oraz wiernym Ojciec św. udzielił łaskawie, jako zadatku światła z niebios, Apostolskiego błogosławieństwa“.

W parlamencie niemieckim.

BERLIN. (WAT.). Onegdajsze posiedzenie parlamentu. Za stołem rady związkowej dr. Helfferich, v. Jagow, hr. Roedern, dr. Lisco, dr. Selff i Wahnschaffe. Prezydent dr. Kämpf otwiera posiedzenie o godz. 11-ej m. 16. Po różnych przemówieniach zabrakł głos Scheidemann.

Poseł Scheidemann (soc.). Od czasu ostatniej mowy kanclerza daliśmy na polu walki wspaniałe dowody naszej siły, mianowicie w Siedmiogrodzie, Wszystkie obrachowania naszych przeciwników spełzły na niczem, dzięki kontratakowi. Możemy odetchnąć. Chybiły nadzieje naszych przeciwników. Zbyt wielu jest neurasteników, więcej na tyłach niż na froncie. Biada krajowi, który pozwala, aby tacy nim rządzą (bardzo słusznie). Trzeba mieć silne nerwy. W radzie wojennej nie ten powinien mieć słuszność, kto najgłośniej krzyczy. Widoki pokoju w tej chwili źle stoją. Spodziewamy się jednak, że rozum po obu stronach odniesie zwycięstwo. Wojnę obecną możemy tylko toczyć jako wojnę obronną.

Briand i Lloyd George nie mogą mówić o pokoju, ale my możemy. Wszystkie narody pragną pokoju. Co jest niemieckie, niemieckiem musi zostać, ale również co było francuskim,

Zestrzelenie lotnika angielskiego przez żołnierzy niemieckich

musi być francuskim. Następnie mówca omawia kwestję żywnościową, w której dopuszczono się błędów, poczem przechodzi do ataków, zwracających się przeciw kanclerzowi. Cienka to jest warstwa społeczna, która rości sobie prawo do roztaczania opieki nad losem narodu niemieckiego. Posługuje się przytem groźbami, przeinaczaniem faktów i oszczerstwem. My nie walczymy w obronie osoby kanclerza, lecz w obronie naszego przekonania. Ponieważ idzie o śmierć lub życie, pragniemy rządu, któryby niestrudzenie pracował w interesie pokoju. Chleba i prawa trzeba dać narodowi. Teraz, gdy bardzo musimy oszczędzać chleba, nie należy praw skąpić. Skąpieć się trzeba do wielkiego czynu, godnego tych czasów. Naród niemiecki zasługuje na zaufanie.

Poseł Baserman (nar. lib.) uznaje wielką powagę położenia, a zarazem stwierdza nieugiętość woli zwycięstwa wśród wojska, wśród floty i wśród narodu. Pokój osiągnąć można tylko na nieprzyjacielu zwycięzonym, a do tego jeszcze daleko. Przekonanie, że w Anglii należy widzieć głównego nieprzyjaciela, przyjęło się wśród narodu niemieckiego z żywiołową konsekwencją, i wobec Rosji jedynie tylko interes niemiecki będzie miarodajnym bez względu czy państwo to rządzone będzie autokratycznie czy liberalnie. Nikt z nas nie pomija niebezpieczeństwa grożącego od strony Rosji. Ale to niebezpieczeństwo znacznie pozostaje w tyle wobec wrogich dążeń Anglii, która pragnie przeciąć nam nerw życia. Jedynie tylko zastosowanie wszelkich środków wojennych może nas zbliżyć do pokoju i zwycięstwa.

W dalszym ciągu mowy potępia atak przeciwko kanclerzowi, chociaż przyznaje, że ci, co walczą przeciw jego polityce, działają z pobudek patryotycznych (bardzo słusznie). Pamflety zwalczające można jedynie za pomocą usunięcia cenzury politycznej. Mówca potępia też ataki wrócone przeciw v. Tirpitzowi, który natchnął duchem marynarkę i stworzył jej silne podstawy (brawo). Mówca zaznacza konieczność reform w Prusach. Rogatki biurokratyczne muszą upaść. Wolna droga dla wszystkich dzielnych bez względu na wyznanie i przekonania polityczne. Im dłużej trwa wojna, tem bardziej wzrastać musi jedność i stanowczość. Dowodem ich istnienia świetny wynik potyczki wojennej.

Hr. Westarp (konsr.) zaznacza, że w narodzie niemieckim niema takich, którzyby samolubnie pragneli przedłużenia wojny. Cały naród jest zgodny co do tego, że tylko o takim pokoju może być mowa, który zapewni przyszłość naszego kraju i narodu. Muszę jawnajostzej zaprotestować przeciwko zdaniu, że Niemcy nie mogą zatrzymać ani kawałka ziemi francuskiej lub belgijskiej. To, cośmy krwią naszą zdobyli, dzierzmy mocno (okrzyk z lewicy: oho) dla dobra przyszości niemieckiej (z prawej: brawo).

Walka tam się toczy, nie tutaj. Ufamy w kierownictwo naszego Cesarza, w zwycięzcę z pod Tannenberga, w

zwycięzcę ze Skagerraku, w powietrzu i na wodzie, a zwłaszcza w nasze łódzie podwodne. (Ożywione potakiwania). Wszystkich środków i tych łodzi musimy użyć, aby osiągnąć szybkie zwycięstwo nad Anglią. Gdy po wojnie będą potrzebne nowe orientacje, to i my znajdziemy się przy pracy (wesołość na lewicy), ale podczas wojny jest to niemożliwe. Trzymamy się mocno zasady monarchii, powagi, władzy i karności, które się w tej wojnie tak świetnie przedstawiły.

Poseł Haase (soc. zw. pracy) oświadcza, że nie podziela pewności innych mówców. Widzi wszędzie tylko walki nierozstrzygnięte i uważa za obowiązkiem poszukiwanie porozumienia. Jeżeli pokój ma być znów osiągnięty, trzeba usunąć się z Belgii i wskrzesić Serbię. Wogóle trzeba się rozbroić. Następnie mówi o zamknięciu dziennika „Vorwärts” i wyraża oburzenie z powodu zastrzeżenia, że zakaz będzie cofnięty, o ile redaktor otrzyma dymisję.

Z widowni wydarzeń.

Komunikat niemiecki.

BERLIN. (BTW.). Urzędowo donoszą dnia 12 października.

Wschodni teren walk:

nie zaszły żadne znamienne wydarzenia.

Teren walk w Siedmiogrodzie.

W dolinie Maros nieprzyjaciel nie zdołał wytrzymać okalających ataków i także dalej na północy zaczyna on ustępować. Jest on ścigany na całym froncie wschodnim.

II-ga armia rumuńska odrzucona została do stanowisk pogranicznych.

W walkach tych, w górach, w ciągu ostatnich dwóch dni wpadło w nasze ręce 18 oficerów, 636 szeregowców, 1 działo 10-cm, 5 karabinów maszynowych, wiele amunicji i karabinów.

Natarcia nieprzyjacielskie po obydwóch stronach wąwozu Vulkan odparto.

Zachodni teren walk:

Front wojsk generała-feldmarszałka Ks. Rupprechta Bawarskiego:

Po obydwóch stronach Somme bitwa toczyła się w dalszym ciągu.

Na całym froncie pomiędzy Ancre a Somme obydwie artylerje rozwinięły wielką siłę.

Ataki piechoty angielskiej na północnym-wschodzie od Thiepval, jak również z linii Le Sars — Guedecourt rozchwiał się po większej części już w ogniu zatorowym.

Pod wieczór nastąpiły silne ataki z frontu Morval — Bouchavesnes, które kontynuowane były aż do wczesnych godzin rannych przeciwko stanowiskom pułku piechoty Nr. 68 i rezerwowego pułku piechoty Nr. 76. Pod Saily nieprzyjaciel szturu-

mował sześciokrotnie. Wszystkie wysiłki były daremnymi. Stanowiska nasze utrzymano w całości

Na południe od Somme walka pomiędzy Genermont a Chaulnes trwała w dalszym ciągu. Wielokrotne ataki francuskie zostały odparte. Fabryka cukru w Genermont znajduje się w naszym posiadaniu.

We wsi Ablaincourt rozwinęły się zacięte walki domowe, które jeszcze nie zostały ukończone.

Bałkański teren walk.

Grupa wojsk gen.-feldmarszałka Mackensena.

Położenie jest niezmiennione.

Front macedoński.

Liczne ataki nieprzyjacielskie nad Cerna, nie powiodły się.

Na zachodzie i na wschodzie od Wardaru wykonał przeciwnik daremne natarcia.

Pierwszy generał kwatermistrz LUDENDORFF.

Bezpodstawa pogłoski.

KOLONIA, 12 października (BTW.)

— „Kölnische Ztg.” donosi z Berlina: Rozpowszechniane przez neutralną zagranicę pogłoski, o pokoju z Rosją, pozabawione są wszelkiej rzetelnej podstawy.

Sejm pruski.

BERLIN, 12 października, (B.T.W.)

— Wśród tutejszych sfer parlamentarnych gloszą, iż sejm pruski zgramadzi się prawdopodobnie dnia 16 listopada. Sejm pruski był w swoim czasie odroczony rozkazem królewskim do dnia 14 listopada.

Stany Zjednoczone a akcja ł. p.

WASZYNGTON. (BTW.). Doniesienie Biura Reutera: Sekretarz stanu, Lansing, po powrocie z konferencji z prezydentem Wilsonem w Longbranch, oznajmił, iż narazie jeszcze nie powzięto decyzji w sprawie stanowiska Stanów Zjednoczonych wobec nowej kampanii łodzi podwodnych na zachodzie oceanu Atlantyckiego. Badanie tej sprawy trwa jeszcze dalej.

Z innego źródła donoszą, iż Wilson otrzymał szereg depezy, domagających się akcji celem udaremnienia ponownych ataków.

Wydanie floty greckiej koalicji.

BERLIN, 12 października (BTW.).

„Berliner Lokalanzeiger” donosi z Rotterdamu: „Flota grecka, która od chwili zawinięcia okrętów wojennych koalicji do Pireusu, znajdowała się pod groźbą dział okrętowych francuskich i angielskich, została wczoraj wydana admirałowi francuskiemu. Admirał przesłał przedtem rządowi greckiemu ultimatum, w którym ze względu na bezpieczeństwo floty koalicji domagał się wydania całej floty greckiej z wyjątkiem okrętów „Avero”, „Lemna” i „Kirkicz”, domagając się jedynie ich rozbrojenia. Ultimatum dowodzi, iż wysłanie w głąb kraju artylerji i amunicji floty greckiej, poruszenia greckich okrętów wojennych, oraz ustawiczna działalność związków rezerwistów mogą budzić obawę zaburzeń w miejscowościach, w których flota koalicji zarzuciła kotwicę. Groziłoby to również bezpieczeństwu wojsk koalicji na Bałkanach.

Prócz rozbrojenia trzech wymienionych okrętów, admirał żąda rozbrojenia fortów i fortyfikacji obronnych wybrzeża, żąda następnie wydania 2-ch fortów, panujących nad miejscami, w których znajdują się okręty koalicji, kontroli nad różnymi okrętami, oraz wydania drogi żelaznej Pireus-Larissa. Według depezy Biura Reutera otrzymanej wczoraj o godz. 11 min. 40 wieczorem z Aten, minister marynarki greckiej oświadczył, że ultimatum zostało przyjęte przez rząd przed terminem wyznaczonym. Tem samym flota grecka została rozwiązana.

Prócz rozbrojenia trzech wymienionych okrętów, admirał żąda rozbrojenia fortów i fortyfikacji obronnych wybrzeża, żąda następnie wydania 2-ch fortów, panujących nad miejscami, w których znajdują się okręty koalicji, kontroli nad różnymi okrętami, oraz wydania drogi żelaznej Pireus-Larissa. Według depezy Biura Reutera otrzymanej wczoraj o godz. 11 min. 40 wieczorem z Aten, minister marynarki greckiej oświadczył, że ultimatum zostało przyjęte przez rząd przed terminem wyznaczonym. Tem samym flota grecka została rozwiązana.

„Najnowsza Grecja”.

BERN, 12 października (B. T. W.) Współpracownik „Corriere della Sera” telegrafuje z Salonik: Konsul francuski udał się do rządu prowizorycznego, gdzie przebywał dość długo. Następnie odwiedzili rząd prowizoryczny konsulowie: Anglii, Rosji, Rumunii, Serbii i Belgii. Po południu odwiedził Venizelosa również konsul włoski, który wyraził nadzieję, iż rządy koalicji uznają oficjalnie rząd prowizoryczny. Zimbrakakin mianowany został przez rząd prowizoryczny ministrem wojny. Ministrem finansów ma być Repulis, były gubernator Macedonii. Dotychczasowy prefekt Salonik, jak również rozmaici urzędnicy prefektury, którzy pozostali wiernymi rządowi ateńskiemu, opuszczą w tych dniach Saloniki. Jak oświadczył Venizelos, rząd prowizoryczny tylko chwilowo rezydować będzie w Salonikach. Później przeniesie się on na stałe do Mytilene.

List cesarza niemieckiego do prezydenta Wilsona.

Z Long Branch donoszą pod datą 9 Ambasadador niemiecki, hr. Bernstorff przybył dziś na audjencję do prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Wilsona i wręczył mu list pisany przez cesarza Wilhelma. List ten zawierał odpowiedź na list odręczny Wilsona w sprawie pomocy Ameryki dla ościerpięcej głód ludności w Polsce. Zanim prezydent Wilson przyjął hr. Bernstorffa, oświadczył kilku przedstawicielom prasy, że domagać się będzie zupełnego spełnienia danych Ameryce ze strony Niemiec przyrzeczeń. Dodał, że nie ma prawa podawać w wątpliwość gotowości Niemiec w kwestji spełnienia przyrzeczeń. Chodzą pogłoski, że Wilson zaniepokojony jest operacjami łodzi nurkowych w pobliżu wybrzeży amerykańskich i, że oświadczył iż w tej sprawie zwróci hr. Bernstorffowi na to uwagę.

Reuter donosi, że po audjencji hrabiego Bernstorffa u prezydenta Wilsona oświadczone, iż o pokoju nie mówiono, lecz prezydent porószył sprawę ataków łodzi nurkowych u wybrzeży Atlantyku. Hrabia Bernstorff oświadczył Wilsonowi, iż nie posiada żadnych informacji z Niemiec, lecz jest pewien, że rząd niemiecki dotrzyma danego przyrzeczenia.

Gazeta londyńska „Daily Telegraph” dowiaduje się z Waszyngtonu, że wskutek zatapiań okrętów w pobliżu wybrzeży amerykańskich, powstał nowy drażliwy moment w stosunku Niemiec do Stanów Zjednoczonych, ponieważ kłopotliwcy angielskie wycfały się z pobliza wybrzeży amerykańskich na skutek energicznego żądania Stanów Zjednoczonych.

Biuro Reutera donosi, że cały szereg gazet nowojorskich potępia blokadę wybrzeży amerykańskich przez Niemcy za pomocą łodzi podwodnych.

Kapitan Siewertskopf.

doprowadził niemiecką podwodną łódź handlową z oceanowej podróży do Bremy.

